

Sredstvo
za varčenje
so praktične
MAGGI JEVJE
kocke
 à 5 h
za 1/2 litra
najokusnejše goveje juhe.
Ime **MAGGI** jamči za skrbno
pripravo in izvrstno kakovost. 391

Novice.

Smrtna sodba proti Jezusu. V neki stari kapelici v Caserti pri Neapelnu se nahaja kamenita plošča, ki prinaša v hebrejskem jeziku in s starohebrejskimi črkami smrtno obsodbo, ki je bila izdana proti Jezusu. Sodba se glasi v slovenščini tako-le: „— Tukaj je sodba, ki jo je izdal zapovednik v Galileji Poncij Pilat proti Jezusu iz Nacareta, da mora na križu umreti: V 17. letu vladanja cesarja Tiberija, na 25. dne meseca marca, ko sta bila Ananias in Kajfas velika duhovnika Gospodova, obsodil je zapovednik Poncij Pilat Jezusa, da mora med dvema zločincema smrt na križu storiti. Iz izpovedi prič, ki so se pregledale in kot resnične izpoznale, sledi dokaz, da je Jezus zapeljivec ljudstva, upornik in zasramovalec postave. Imenoval se je sam za sina živega Boga in za kralja države Izrael; slovesno je vstopil v tempelj, od ljudstva v veseljem in s palmami pozdravljen. Poncij Pilat zapove vsled tega centuriju Kvirilu Corneliusu, da pelje Jezusa na mesto obsodbe, in prepove vsakomur, da bi Jezusa oprostil ali njegovo smrt zabranil. Kot priče, ki so to sodbo podpisale, se imenuje: Danijel Robani, farizej, Janez Zarabatel, pismouk, Rafajel Robani, pismouk, Caper, pismouk.“ — V sodbi je bilo tudi določeno, da se mora Jezusa skozi vrata Sarena k smrti peljati. Vsako od 12 izraelskih plemen je dobilo to sodbo, vsekano na posebni kameniti plošči. Ali doslej niso nobene teh plošč razven one v kapelici mesta našli.

Bogastvo Evrope. Skupno bogastvo Evrope na preničnem premoženju znaša okoli 940 milijardov (1 milijarda je 1000 milijonov) markov. Glede svojega bogastva stojijo posamezne dežele v sledeči vrsti: Anglija 236, Francoska 197½, Nemčija 160¾, Rusija 128, Avstrija 80, Italija 64, Belgija 20 in Holandska 17½ milijardov mark. Na vsacega posameznega prebivalca teh posameznih držav bi glasom tega računa padlo: Anglež 5 920 markov, Francoz 5.200, Holanec 3.680, Nemec in Belgijec 3.120, Avstrijec in Italijan 2000, Rus 1200 markov. Najbogatejši je torej Anglež in najrevnejši Rus.

Angleško! V Londonu so zdaj eno vilo v šestih dneh zgradili. Vila obsega 11 sob in materijal za zgradbo tehta 250 ton. Naši zidarji delajo pač malo počasneje . . .

Išče se dediče. Oktobra 1909 umrl je v teritoriji Alaske (Severna Amerika neki Johan Spreitzer, rojen na Avstrijskem, brez da je zapustil kak testament. Zapustil je pa nekaj denarja (145 dolarjev) in vrednostnih predmetov. Sorodniki naj se pri oblasti oglašijo.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Tudi v Ptujju se čuti velikansko gonjo, ki so jo vprizorili v zadnjem času politikujoči duhovniki na Spodnjem Štajerskem proti „Štajercu“ in sploh proti vsemu, kar le količkaj po naprednem mišljenju diši. Nam gotovo ni

prijetno, da moramo veliki del svojega lista s kritiko takih „Božjih namestnikov“ polniti. Ali mi odklanjamo tudi odgovornost za ta boj . . . Ptujsko mestno duhovščino že davno poznamo in smo jo tudi že opetovano popisali. Dobro vemo, da glatkemu gospodu Pšunderu (alias Pschunder) in njegovim pomagačem vse smrdi, kar je nemškega ali naprednega, čeprav živijo zgolj od nemškega denarja. Vikar Pšunder (alias Pschunder) in kaplan Jager se presneto motita, ako mislita, da ju in njuno politično nastopanje ne opazujemo. Enkrat bomo pričeli zanimive povestice objavljati . . . Kdor živi od nemškega denarja, ta naj vsaj ne kaže svojega strupenega sovraštva proti nemstvu. Šele pred kratkim sta Pšunder (alias Pschunder) in vedno na hajdinske krasotice misleči Jager nekega slovenskega kmeta, ki je prosil podporo za prepotrebno gasilno društvo, nagnala; storila sta to in tudi izjavila, da to storita edino zato, ker ima dotično društvo nemško komando. Ja zakaj pa ne gresta ta dva črna gospoda na Srbsko kruha služiti? Zakaj pa se tako krčevito držita službe v nemškem Ptujju? . . . To je le en slučaj, ali povedali bi jih lahko še mnogo! Omenili smo pa to danes le prisiljeno, le zaradi tega, ker skuša Jager tudi v ptujski mestni cerkvi politiko vpeljati. Čujemo, da govori kaplan Jager pri svojih pridigah v mestni farni cerkvi mnogo o politiki. Istotako pred šolskimi otroci. Kaplan Jager jamra vedno, da „liberalni“ listi vzbog duhovščino napadajo. Seveda misli pri temu na „Štajerca“, čeprav se ne upa raz priučnice tega lista omeniti. Vi, gospod Jager, bolje je, ako o takih stvareh molčite. Mi ne napadamo nikdar poštenih, nrvnih, dostojnih in v resnici krščanskih duhovnikov. Obsojamo pa tiste laži-farje, ki zlorablajo cerkev v politične namene. In takim ljudem na ljubo ne bomo molčali . . . Ni res, da napadamo duhovnike. Res pa je, da opisujemo le one možakarje, ki sramotijo svojo duhovniško suk-njo. Ljudje, ki so v mladosti kot študentje svoj trebulj v nemškim kruhom polnili, ki pa danes pljujejo na svoje lastne dobrotnike, — ljudje, ki preiskujejo predpasnike šolskih deklet, — ljudje, katerim poje jutrajni petelin slovo, kadar pribhajajo od svojih hajdinskih ljubic, — taki ljudje naj pustijo raje politiko v cerkvi in izven cerkve pri miru. Kajti drugače bi znala tudi nam potrpežljivost počiti. Torej mirna kri, gospodje ptujске „črne inkvizicije“, mirna kri, da nam ne bode treba resno pesen zapeti . . .

V Leskovcu v Halozah so zadnjič sklepali o napisu za novo ljudsko šolo. Pametni kmetje so rekli, da mora biti napis nemški in slovenski. A proti temu se je uprl z naravnost neverjetno predznostjo domači župnik. Možakar je s tem nastopom dokazal, da je on edini politično-narodnjaški hujskač v Leskovcu. Rekel je, da mora biti napis le slovenski, da ne sme obsegati niti nemške besedice itd. itd. Oj ti čedni župnik ti! Šola je bila zgrajena z denarjem, ki so ga farani od nemškega denarnega zavoda dobili. Šola je za vse, brez razlike med Nemci in Slovenci! Nemci so v Leskovcu v Halozah največji davkoplavalci. Fajmošter se torej presneto hudo moti, ako misli, da ima on in edino on besedo. Vsaka stvar ima svoje meje in tudi župnik v Leskovcu naj premisli, da on ne bode komandiral. Šolo je ljudstvo zgradilo, ki plačuje davke, ne pa fajmošter, ki ne plačuje niti vinarja davka. G. župnik, svetujemo Vam za danes prav prijazno in ljubeznivo: opustite politično delo, drugače se bodejo i pri vas žalostni dogodki zgodili. Prihodnjič govorimo naprej . . .

Zmaga v Bohovi. Kakor smo že v zadnji številki poročali, zmagala je naša stranka pri zadnjih občinskih volitvah v Bohovi. Kaplani iz Hoč in njih petolizniki v Bohovi delali so že mesece sem in napenjali vse svoje moči, da bi dobili ta občinski zastop v svoji krepelje. Ali vsa prvaška hujskarija, vso versko zlorabljanje in obrekovanje nasprotnikov ni prav nič pomagalo. Klerikalci so se že naprej svoje „zmage“ veselili; mislili so, da bodejo možje-volilci kar pred vsakim žeganim hujskačem na trebah padli. Klerikalci so se baje že kar naprej posle v občinskem zastopu razdelili. Pa vse zastopni! Zmagala je napredna stvar. Pomagali so k temu lepemu uspehu tudi vrli volilci iz Maribora, Tezna, Radvine, Razvanja itd. Tako so bili iz-

voljeni sledeči gospodje: 3. razred: Fr. Roth, Karl Flakus in Fr. Legat (odborniki), Jos. Pleterschek in Fr. Grascitsch (namestniki); 2. razred: Joh. Schuretz, Fr. Gsellmann, Al. Grascitsch (odborniki), S. Stupan in Jak. Grascitsch (namestniki); 1. razred: Joh. Sell, Joh. Lebe in Fr. Sternschegg (odborniki), St. Tschutschek in Martin Sagadin (namestniki). — Tako je torej Bohova napredna ostala. Čestitamo iz srca izvoljenim, a čestitamo istotako vrlim volilecem, ki so tako lepo dokazali, da jim velja gospodarsko delo več nego politična hujskarija. Živel!

„Čuki“ v Hočah, katere je naš prijatelj kaplan Baznik s tako velikim trudom v življenje poklical, menda že mislijo, da so gospodarji v Hočah. Mi nimamo prav nič proti temu, ako se kaplana spenjata po telovadnem orodju, pa naj tudi črne kute kot turške „fane“ po zraku frčijo. Ali preteklo nedeljo so eksercerali „Čuki“ pod komando obeh kaplanov na — cerkvenem dvoru. Ta prostor je obdan od zida, da se ga ne more od zunaj onečastiti. Gorje tistemu, ki bi hotel le enkrat okoli cerkve špacirati! Ako pa „Čuki“ svoje kozolce okoli cerkve delajo, se naši vse časti vredni „duhovniki“ le prijetno smehljajo. Še sodček piva naj nastavijo ob cerkvi, pa par „Marijinih“ devic si naj naročijo v večjo zabavo . . . Po našem mnenju je to sramotenje Bogu posvečenega kraja, katero si enkrat za vselej izprosimo! Farani so vsled tega tudi vložili pritožbo na glavni župni urad. Upamo, da bode v interesu vere ta pritožba imela zaželjeni uspeh. „Čuki“ naj se na Pohorju na glave postavljajo, naš cerkveni prostor pa ni za predpustne šale zapeljane mladine!

Dr. Verstovšek, temu najbolj antipatičnem prvaškemu hujskaču, ki zna tako grdo lagati, da se tudi najzagriženejši narodnjak nad njim zgraža, priredili so Mariborčani zadnjič enkrat prav neprijetno „mačjo godbo.“ Zbralo se je namreč pred vilo dr. Verstovškega okroglo 200 oseb, katera množica je še vedno naraščala, in ti so pričeli žvižgati, ropotati, vpiti. Od vseh strani so se čuli ogorčeni klici: „fej Verstovšek“, „abzug Verstovšek“ in še drugi ne posebno laskavi priimki. Mariborčane zlasti to jezi, da se upa dr. Verstovšek tako nesramno hujskati in lagati, ko je vendar c. k. profesor, plačan od denarja davkoplavalcev in uslužben na nemški gimnaziji. Vemo sicer, da se s tako „mačjo godbo“ ničesar ne doseže in tudi demonstranti so gotovo le svoje zaničevanje Verstovškemu pokazati hoteli. Ali to zaničevanje si je ta politični kameleon v polni meri zaslužil, zlasti odkar je postal eden najfanatičnejših vodij v brezvestni, zločinski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru.

V občini okolica Celja še vedno nimajo župana. Liberalci in klerikalci so se tako hudo zlasali in po svojih listih opsovali, da ni nič več o nekdanji „spravi“ in „slogi“ opaziti. Zadnjič izvoljen g. Sušnik je takoj odstopil in noče biti župan. V kratkem se vrši zopetna volitev župana. Dr. Benkovič se grozovito trudi, da bi enega svojih pokornikov na županski stolec spravil. Bodemo videli. Skrajni čas je, da se politični prepri posameznih zagrižencev ponehajo in da prične občinski zastop na ureditve tako hudo zanemarjenega občinskega gospodarstva delati!

Treba pomisliti! Pri zadnjem ljudskem štetju bilo je na Štajerskem okroglo 11.500 protestantov. To je bilo lansko leto. Zdaj pa je protestantov že nad 23.200. Številco se je torej več kot podvojilo. V preteklem letu prestopilo je iz katoliške v protestantsko vero sledeče število oseb (omenimo le spodnještajerske kraje): Radgona 2, Maribor 63, Marenberg 4, Ptuj 23, Celje 19 . . . To so številke, ki dajo precej misliti. Mi gotovo nismo tisti, ki bi govorili protestantizmu besedo, kajti naši čitatelji so z nami vred katoličani. Ali gotovo je, da so duhovniki sami krivi, ako imamo tudi na Štajerskem vedno več protestantov. Marsikdo stopi iz katoliške cerkve samo zaradi tega, ker mu slabi vzgledi gotovih katoliških duhovnikov ne dopadajo. Največ škode katoliški cerkvi napravijo pač tisti katoliški duhovniki, ki se s politikom pečajo. In pri nas stopi največ ljudi iz zgolj političnih vzrokov iz katoliške cerkve. To je dejstvo, ki se ne da zakriti in na katerega bi morala tudi

slavna cerkvena oblast malo natančneje misliti. Drugače bi se znala res uresničiti stara kmetška beseda: Vera s farji gor, vera s farji dol . . .

Rudarsko gibanje v Trbovljah. Kakor smo že poročali, stavili so trboveljski rudarji plačilne zahteve. Družba jim je dovolila 5%no zvišanje plač. Rudarji so se izjavili s tem za sedaj zadovoljni. V nedeljo se vrši baje shod, na katerem se bode o tej zadevi sklepalo. Z ozirom na konec štrajkov na Angležkem in Češkem tudi v Trbovljah ni pričakovati boja.

Čaščenje. Občina Spodnje Hoče imenovala je graščaka g. dra. Karla Tausch za častnega občana. Čestitamo!

Darila. Celjska mestna šparkska dovolila je iz čistega dobička l. 1911 v dobrodelne in splošno koristne namene skupno svoto 20.021 kron.

Preložitev uradnega dneva v Ormožu. Uradni dan v Ormožu, ki je bil določen na sredo, 10. dne aprila t. l. se ni vršil. Vršil se pa bode v sredo, 17. aprila t. l.

V Bukovcih pri Ptuj privedi prostovoljno gasilno društvo dne 14. aprila v prostorih gostilne g. Franc Strelec veselico z raznimi igrami. Začetek ob 3. uri. Svirala bo društvena godba. Vstopnina za osebo 20 vin.; člani prosto. Čisti dobiček se porabi v društvene namene.

Obstreljen. Fanta Podgoršek in Miklavc delata sta nemir pred hišo posestnika Mandelc v šoštanjski okolici. Ker ni bilo divjanja konec, je domači sin na rogovileža ustrelil. Podgoršek je bil pri temu težko ranjen.

Krvavi čin. V Hrastniku je infanterist Janez Alič, ki se je tam na dopustu nahajal, siloma udril v stanovanje svoje prejšnje ljubice Angele Mohor. Ta ni hotela z njim več občeovati, vkljub temu, da sta imela že nezakonskega otroka. Alič je Angelo z bajonetom 17 krat sunil in smrtno nevarno ranil. Istotako je sunil svojega 15 mesečnega otroka. Divjaka so zaprli.

Grozna posledica pijanosti. Krojač Franc Staube popival je v Kračemovi krčmi v Rečji pri Konjicah. Končno se je tako opijanil, da ni mogel več domu. Krčmar ga je položil vsled tega na peč v gostilniški sobi. K nesreči so najpogezabili in so v peči ponoči zakurili. Pijani krojač je to šele opazil, ko je imel že grozne opekline po celem truplu. Opečen je tako hudo, da ni nobenega upanja, da bi se ga pri življenju obdržalo. Proti krčmarju se je vložilo sodnijsko naznanilo.

Kolo ukradel je v Mariboru natakarc Reischl. Policija je ga takoj vjela in dala pod ključ.

Vlomilci. Na štajersko-hrvatski meji se v zadnjem času zopet vlomi množijo. Vlomilci so jako predrzni; ako se jih zasači, grozijo z revolverji. Tako so v sv. Hemi pokradli obleke za 150 K, na Tinskem pa 300 K denarja.

Smrtna nesreča. Na cesti iz Laškega v Celje skočil je hlapec Martin Klanjšek iz voza. Ali k nesreči je padel in prišel pod kolesa. Dobil je tako težke poškodbe, da je v bolnišnici umrl.

Povozil je Feliks Trobentar iz Tresterne v Mariboru, ko se je na biciklu neprevidno hitro vozil, 9 letno Lizabeto Dobernik, ki je bila močno poškodovana.

Napad. V Lembergu pri Celju napadli so fantje delavca Franca Mlakar in ga z nožmi in poleni težko ranili. Glavni napadalec je bil Janez Klinc.

Kamenje na progo zvalili so neznani zlikovci med postajo Mestinj ter Rogatec. K sreči se je to zločinstvo pravočasno opazilo, drugače bi se lahko velika železniška nesreča zgodila.

Obesil se je v sv. Urbana krovec Jos. Bezjak v svoji kleti. Vzrok samomora ni znan.

Trdovratni samomorilec. V Slov. Bistrici se je vlegel neki Karl Wutte na progo, da bi ga vlak povozil. Železničarji so moža proč potegnili. Ali branil se je kakor blazen z dvema nožoma.

Neverjetna surovost. V Bogaški Slatini prišel je hlapec Alojz Zavašek pijan v hlev svojega gospodarja. Pokazal je lačnemu konju mrvo in ko je konj hotel žreti, potegnil mu je hlapec jezik iz žrela in je konja hudo v jezik ugriznil. Suroveža so naznanili sodniji.

Ogenj. Pogorela je hiša in hlev posestnika Mastnaka v Račici pri Zidanemmostu. Obenem je zgorela vsa krma, orodje, pohištvo itd. Škode je za več kot 4000 K, a posestnik je le na 2000 K zavarovan.

Nesrečno streljanje v Velikonoči je letos vendar nekaj bolj ponehalo. Vedno pisarenje „Štajerca“ in drugih naprednih listov je v tem oziru gotovo mnogo koristilo. Stroge oblastvene določbe pa tudi. Seveda, popolnoma še vedno to streljanje ni ponehalo in tudi ne bo, dokler ne bodejo duhovniki raz prižnice temu počenjanju odločni konec napravili . . . Hvala Bogu pa se je letos tudi manj nesreč vsled streljanja zgodilo. Doslej se poroča le o sledečih slučajih: — V sv. Rnpretu pri Celju dobil je 20 letni karjavec sin Jožef Resetz pri streljanju iz možnarja na levi roki težke poškodbe. — V Wildonu streljal je 22 letni Franc Krisper iz neke stare puške; raztrgalo mu je levo stran obraza, tako da je tudi oko izgubljeno. — Pri Slov. Bistrici odtrgalo je 9 letnemu Jožefu Črepinko iz Pečke dva prsta leve roke; 19 letni Franc Richter pa si je prestrelil roko.

Nogo zlomil si je v Mariboru kovač Jakob Beleskovič.

Ukradel je delavec Peter Mikš v Studenih pri Mariboru posestniku Joh. Majeritsch 80 K. Ko se je hotel tat ravno v gostilni pokrepčati, so ga policaji aretirali.

Surovež. V prazniški pijanosti je v Celju hlapec Štefan Pajk ženo in otroka tako hudo pretepal, da so ga morali zapreti.

Ogenj. Pogorelo je na Hajdini pri Ptuj gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Arnuš, istotako hiša, hlevi, drvavnice in remiza za vozove, vsa krma in pohištvo. Škoda je velika, posestnik pa je le za 1300 K zavarovan.

Vlomi: V radgonskem okraju nastopa zopet dobro organizirana tatinska banda. Šele pred kratkim se je poročalo o velikih tatvinah perutnine. V Velikonoči pa so tatovi pri Halbenrainu pri posestniku Rollu vlomili in ukradli meso ter mast od 12 svinj. Ukradene stvari so z vozom odpeljali. Istotako so vlomili in kradli okajano meso pri tamošnjemu posestniku Faltl.

Požar. V delavnici urarja Ilger v Mariboru je pričelo goreti. Pomočnik Kral je dobil na obeh rokah hude opekline. Gasilci so ogenj, ki je za 2000 K škode napravil, kmalu zadušili.

Tretji dezertiral je iz Maribora kanonir Franc Lamprecht. Šele pred kratkim je enoletni zapor prestal.

Požar. V Zavrču vpepelil je ogenj gospodarska poslopja krčmarja Murkoviča. Pogorela bi tudi hiša, ko bi se ne omejilo ogenj s pomočjo vinske pumpe g. poštarja Felfer.

Zgoreli otrok. 2½ letna Marija Potrata v Čeah pri Trbovljah se je igrala z užigalicami. Vnela se ji je obleka in otrok je dobil tako hude opekline, da bržkone ne bode več ozdravil.

Gozdni požar. Pogorelo je 3 orale mladega gozda posestnika Kragolnik pri Celju. Ogenj je zanesil posestnikov sin, ki se je igral z užigalicami. Gasilci in vojaki iz Celja so razširjenje ognja preprečili.

Prehuda ljubezen. Delavec Juri Zeler pri Planini je s tovariši napadel hišo posestnice Benc, katere hčerko je Zeler brezuspšno ljubil. Divjaki so metali polena in kamenje v hišo in so grozili domačim, ki so končno v noči morali zbežati. Zelerja so orožniki zaprli.

Četrta Božja zapoved. Sodniji naznanilo se je v Kotu pri Konjicah posestnika Jožefa Globavnik, ker je na nečloveški način svoje stare stariše mučil in pretepal.

Močna klofuta. V zadnji številki smo poročali, da je dal g. Pauscher v Konjicah nekemu dekletu tako hudo klofuto, da ji je mrena počila. Čujemo, da je ta vest popolnoma neresnična in jo vsled tega lojalno preključimo.

Lepa hčerka je Marija Pikel pri Laškem. Pretepla je z lopato svojo 74 letno mati, ker ji je ta njeno nepošteno življenje očitala. Mati je hudo ranjena, brezvestno hčerko pa so naznanili sodniji.

Trpinčenje živali. Posestnik Močnik iz Ostrožne pustil je par volov, ki so vsled utrujenosti na cesti obležala, ednostavno ležati, sam pa je šel s svojim sinom v gostilno. Cestar Završnik ga je zaradi tega prijel, a Močnik je cestarja še opsoval. Imel se bode zaradi trpinčenja živali pred sodnijo zagovarjati.

Pazite na deco! Pri Sevnici utonila je 14 letna hčerka vžitkarice Kranjc. Dvigala je drva iz vode. Mrtvo so potegnili iz vode.

Surovost. Poštni sluga Franc Senica v Sv.

Jarju j. ž. vrgel je v jezi delavca Martina Fendrich tako hudo ob tla, da je ta ves krvav in nezavesten obležal. Suroveža so sodniji naznanili.

Grdo maščevanje. Ko je šel zadnjič nadučitelj Trobiš s svojim sinom proti Kozjem, napadla sta ga na cesti rudarja brata Janez in Franc Sikošek. Rudarja sta bila na nadučitelja že od časa jezna, ko sta pred leti k njim v šolo hodila. Pretepla sta nadučitelja in sina hudo in sta ju tudi s kamenjem težko ranila. Napadalec sta bila sodniji izročena. Take so razmere v kozjanskem okraju, kjer klerikalci najbolj proti soli hujskajo.

Smrtna nesreča. Velika nesreča je zadela krojaškega mojstra g. Glavnika v Ptuj. Njegov 30 letni edini sin, ki se je peljal od velikonočnega dopusta, padel je na postaji Püntigam pod kolesa železniškega vlaka in je na pridobljenih ranah umrl. Težko prizadetim starišem naše iskreno, prisrčno sožalje!

Iz Koroškega.

Državnozbornska volitev v okraju Beljak.

Skupni napredni kandidat je deželni poslanec mesta Beljak

profesor dr. Hans Angerer.

Delujte z vsemi močmi na izvolitvi tega vrlega zastopnika ljudskih pravic! Dr. Angerer je sin koroškega kmeta, ki je imel vedno vroče srce za ljudstvo. Treba je, da vsakdo deluje in vsakdo voli, kajti gre se za vsak glas.

Vsi na delo!

* * *

Škandal v Selah.

Šeden tednov je trajal od pravih hujskačev vprorjeni šolski štrajk. Zdaj šele je drugače tako hitra šolska oblast nastopila. A mesto da bi krivce za ušesa pred sodnijo potegnili, kaznovala je oblast učitelje. Učitelja g. Millonig se je iz Sel prestavilo, proti nadučitelju g. Ottowitz pa se je pričelo disciplinarno preiskavo. To je tako nečuvano počenje, da mora človek res vprašati: ali je sploh še kaj pravice na svetu ali ne . . . Zakaj se je učitelja Millonig prestavilo? Iz naravnost smešnih in nepostavnih vzrokov! Ko je namreč Millonig svojo službo nastopil, podal se je šolevodja Ottowitz z njim k načelniku krajnega šolskega sveta fajmoštru Lenassi in je Milloniga tam nemško predstavil. Fajmošter Lenassi vprašal je Milloniga slovensko, kdaj je došel, a ta mu je nemško odgovoril: gestera abends. Vsled tega je fajmošter učitelju hrbet pokazal in ni nobene besede več govoril. S šolevodjo Ottowitzom obuje fajmošter nemško, z okrajnim šolskim svetom pač slovensko, o čemur pa Millonig kot novo došel ni ničesar vedel. Sploh pa ni nobena tajnost, da je bil fajmošter Lenassi enkrat nemško nacionalen. Vsled tega je Millonig pač mislil, da nemški odgovor tega duhovnika ne more žaliti. Kdo je ta fajmošter Lenassi? »Allgem. Bauern-Zeit.« piše o njem sledeče: Treba bode iz slavne preteklosti fajmoštra Lenassi par spominov javnosti naznaniti. Pradedje tega političnega duhovnika so priromali iz dežele polente. Kot srednjoselec in tudi pozneje nosil je jako rad črno-rdeče-zlate barve. Radi so ga imeli kot mladeniča, kajti pel je kakor Caruso, igral in muzical ter se zabaval. Vsled debelosti je sedaj seveda njegov glas trpel. Črne kute ni maral, kakor marsikdo, ki jo zdaj navdušeno nosi. Po maturi šel je Lenassi k železnici. Ali tam ni dolgo ostal in oblast bi prav lahko iz aktov izvedla, zakaj ni ostal. Ko je brez službe okoli vzdihoval, sprejela ga je iz človekoljubja nemška tovarna v Bistrici v Rožu v službo. Še takrat nosil je Lenassi ponosno nemško verižico, pel v nemškem društvu nemško pesen in delal dobre ter slabe šale. Spominjamo se iz onih časov še nekega slučaja: Pozno zvečer šel je Lenassi domu proti cerkvi, v kateri je bila njegova mati mežnarica. In rekel je: »Gute Nacht, jetzt gehe ich die Heiligen schneuzen!« (»Lahko noč, zdaj grem svetnike vsekniti!«) Tako je govoril in se norčeval Lenassi svoj čas iz verskih zadev. Zdaj pa je »duhovnik« in obenem panslavistični hujskač! Tak človek hoče biti oznanjevalec evangelija tistih svetnikov, katere je še pred par leti zasramoval! Tak človek, ki je že vse mogoče na svetu poskusil in ki je svojo nemško-nacionalno »prepričanje« ravno tako lahko slekel kakor svojo uniformo kot uradnik, — tak človek hujska proti poštemim učiteljem, ki prinašajo v zapuščenih gorski vasi med ljudstvo znanje, vzgojo in izobrazbo! In tak duhovniški hujskač, ki ni vreden črne obleke, katero nosi, ima celo pri mladih oblasti toliko zaslobe . . . Svoj čas je bilo to seveda drugače! Ko so bili baron Mac Nevin predsednik okrajnega šolskega sveta in Goba n z ter Palla deželna šolska nadzornica, se je Grafenauerja za njegove lažnjive napade na šolo in učitelstvo v deželnem zboru ojstro in stvarno zavrnilo. Baron Mac Nevin je napravil hujskače v Selah, ko učiteljem celo jesti niso hoteli več dati, kmalu ponižne. Vzel jim je

koncesije in zaprl gostilne. To je pomagalo! Danes pa se menda nikdo ne upa, enim trebuštem popu na prste stopiti! — Millionigu se m. dr. tudi očita, da je neko šolsko sprizelo sicer slovensko, a na nemški tiskovini izpolnil. Grozni greh, kajti po mnenju srbofilskih hujskačev je menda nemški jezik na Avstrijskem že prepovedan . . . Najhujši »greh« učitelja Million'ga pa je, da je v šoli za red skrbel in od Lenassija nahujskani deci pojasnil, da je v šoli v posvetnih predmetih učitelj gospodar, ne pa kak alkoholčni far . . . Res, kar se v Selah godi, je nebovijoči škandal! Stariši kimajo z glavo, otroci nimajo več spoštovanja do šole, sovraštvo hiti liki strupeni kugi od hiše do hiše. In kdo je vsega tega kriv? Duhovniški hujskači, ki v čnu svojega srca sovražijo ljudsko izobrazbo, ki bi imel kmeta najraje vedno bolj neumnega, ker bi ga potem še lažje izkoriščali! Slučaj v Selah bode imel žalostne posledice . . .

Črna (Schwarzenbach). Piše se nam: Dne 31. marca so sklicali naši črnihi shod k Drogenfu. Imel bi priti govornik iz Celovca. Shod je bil naznanjen ob 12. uri popoldne. Otvoril se je pa še le ob 1. uri popoldne. To pa zato, ker ob 12. še ni bilo nobenega poslušalca. In potem se jih je nabralo kakšnih 35 do 40. Naš brihtni Makso Osojnik je otvoril shod in se je kar sam izvolil za predsednika. Potem je dal besedo gospodu kaplanu, kajti drugega govornika ni bilo, ker se jim je tisti »peštelani« celovski govornik skujal in ni hotel priti. Menda si je mislil: kaj bom hodil govorit praznim stenam! Gospod kaplan je naglašal, da si morajo sami vzgojiti govornike, da jih ne bo treba vsakokrat »peštelati.« Rekel je med drugim tudi, da njihova stranka nima nobenega cilja na tem svetu, ampak še le na onem svetu. Druge nesreče ni bilo na tem shodu. Mislimo, da so se gospod kaplan lahko prepričali na tem shodu, da se krščansko-socialnega društva ladja potaplja, da beži vse iz nje . . . Pa »Heil!« Eden, ki je tudi zbežal iz vaše ladje!

Vrba (Velden). Piše se nam z dne 4. aprila: Giftna kača p. d. »Š-Mir« z našim občinskim zastopom nikdar ni zadovoljna. Skoraj v vsaki številki hoče dopisun tega lažnjivega lista, katerega smo že opetovano v tem listu lažnika imenovali, delavne Vrbljane smešiti in njih čast v blato vleči. V zadnji številki svetuje ta cunjna našemu županu, da naj ta z sedanjim občinskim zastopom kmalu red napravi. Duhovniški lump in »Š-Mirov« dopisun pa se jako moti, ako misli, da bode naš napredni župan v farski rog trobil. Ta črnuh bi imel najraje sledeče osebe v občinskem predstojništvu: Joh. Herzele (vulgo Gorindolole) kot župan; ta možakar namreč niti brati niti pisati ne zna; poleg tega ima še neko drugo napako, v kateri bomo enkrat tudi kaj povedali. Nadalje kot občinske svetovalce: J. Stolz, ki je bil že dvakrat v norišnici in je stal pod kuratelo, in Marko Šuster, ki toliko moli, da se mu bode menda tudi zmešalo. Zdaj bi imel črnuh seveda šele 3 in ostalih devet bi si moral zopet iz vrst naprednjakov izbrati. Treba je še omeniti, da gre žena bodočega župana Herzele 2 do 3 krat na teden k spovedi in sicer dopoldne k enem fajmostru, popoldne k enem kaplanu in zvečer k enem provizorju, ki je tukaj jako dobro znan. Črnuh si bo včasih paš mislil: Ja, ja, ti šmentana smola! Škoda, da ni več naših mož v Vrbi, kateri so že za nebesa pripravljeni! . . .

Menihi — neobvezni! Kakor znano, je pri velikem klerikalnem polomu na Koroškem tudi opat samostana Tanzenberg za večjo svoto denarja jamstvo prevzel. Ko se je polom zgodil in so od poštenjaškega opata denar zahtevali, je ta nakrat rekel, da kot menih sploh ne more imeti nobenega premoženja in tudi ne more za ničesar dober stati. Vršile so se tožbe, a tudi najvišje sodišče se je postavilo na to stališče ter je opata oprostil. Seveda, v očeh vseh poštenih ljudi je možak vkljub temu obsojen, kajti njegov počenjanje je bilo v tem slučaju naravnost sleparsko. Za naprej pa bode vsakdo vedel, da se menihom in nunam ne sme niti počenega groša posoditi, da njih beseda ne velja prav nič in da so toliko vredni kot drugi — berači!

Znorela je na cesti v Celovcu vpokojena delavka Ana Modrič. Nesrečnico so odpeljali v bolnišnico.

Ukradel je neznan tat fantu Alojzu Zwischenberger v Celovcu kolo.

Stepili so se v Celovcu huzarji in cesarski strelci. Več infanteristov je bilo ranjenih.

V zaporu zmešalo se je v Celovcu dimnikarju Francu Tellian.

V tujini umorjen. Daleč od koroške domovine, v Argentini (južna Amerika) bil je Jos. Karner iz Celovca umorjen.

Blazni dvjak. Hlapec Franc Jaučki pri Luckenbauru v občini Oberleidenberg je znorel. Zapustil je delo in se pričel okoli potepati. Pri Zollerju v Forstu je razbil več kot 100 šip pri oknih in vratih. Končno so nesrečneža premagali in v norišnico odpeljali.

Požij. V Millstattu so zaprli delavca L. Höber. Dolžijo ga, da je v Niederdellachu gospodarsko poslopje posestnika Pacher zažgal.

Rop. V Št. Vidu napadli so štiri fantje zidarja Planzotta, ga pretepli in mu oropali 30 K denarja. Orožniki so roparje hitro vjeli. Imenujejo se A. Pondelek, F. Podebnik, L. Lisko in Jos. Streicher. Izročili so jih sodniji.

Požar. V Ebersteinu je pričelo goretj poslopje, v katerem se nahajajo tudi sodnijski zapori. Gasilci so ognju konec napravili.

Za tripoličanske vojake je nabiral neki slepar pri raznih Italijanih. V Glödnitzu je osleparil žagarja Zamolo za 2 K in mu je poleg tega več denarne vrednosti pokradel. Oj ti laški »patrioti!«

Požar. Pogorelo je v sv. Oswaldu pri Ebersteinu gospodarsko poslopje posestnika Wastian z vso krmo in orodjem. Tudi 4 svinje so zgoarele. Splošno se govori, da je nekdo nalašč zažgal. Škoda je za 8000 kron, a posestnik je dobro zavarovan.

Pazite na deco! Otroci železničarja Egger pri Kolbincu so se ob železniški progi igrali. Dveletna Marija je prišla pri temu pod vlak. Dobila je tako hude rane, da je morala umreti.

Zaklad. V Bistrici pri Raiblu našel je neki posestnik v stari omari veliki zaklad starega srebrnega, zlatega in papirnatega denarja za več tisoč kron. Papirnati denar danes seveda nima nobene veljave več, za zlato in srebro bode posestnik pa že lepe svote dobil. Zaklad je bržkone pred desetletji njegova mati skrila in potem nanj pozabila.

Otroška nesreča. Z roko v »gepelj«-mašino prišel je pri posestniku Krallu v vasi Langegg 11 letni deček Pavel Luzinek. Dečku je roko zlomilo.

Tatvina. Neznani tat je vplomil pri posestniku Schifferer v Gaisachu in je ukradel okajnega mesa za 100 kron.

Napadel je neznanec zvečer v Celovcu neko Pavlino Ogris in ji hotel denar oropati. Slučajno je prišel neki vojak, ki je ženo rešil. Ropar je pobegnul.

Smolo sta imela postopača Turner in Schleicher v Celovcu. V zaporu sta namreč namesto vode lug pila. Oba so morali v bolnišnico odpeljati.

Žalostne razmere. Zaradi bede si je hotela žena krojača Finka v Beljaku, mati 9 otrok, življenje vzeti. Pila je jesihovo kislino. Težko ranjeno so odpeljali v bolnišnico.

V zaporu obesil se je v Celovcu lovec 2. kompagnije tamošnega bataljona Jos. Chuculik; bal se je kazni.

Nesreča. Na flosu zadela je na Vrbi delavca Pavla Slotz kap in je padel v vodo, iz katere so mrtvega potegnili.

Po svetu.

Nesreča na vodi. Iz Kaire se poroča, da se je na reki Nil potopil veliki parnik. Utonilo je baje okoli 50 oseb. V mestu vlada veliko razburjenje.

Žaloigra. Graščakova žena Skekely v Szathmarju bila je zaradi neke malenkostne zadeve na tri dni zaporu obsojena. To je njenega moža tako razburilo, da ga je zadela kap in je bil takoj mrtev. V obupu si je prerezal tudi njen sin žile in je umrl. Žena se je hotela obesiti, a ljudje so jo še pravočasno rešili.

Blazni čin. Uradnik Freckmann v Hamburgu ustrelil je iz neznanega vzroka na svojo ženo in svoje 3 otroke. Potem je v stanovanju ogenj napravil in končno še sam proti sebi ustrelil. 11 letna hčerka je bila takoj mrtva. Ostala dva otroka in mož pa so smrtonovarno ranjeni.

Ne ubijaj! Župnik pater Imlauf v Lukowitzu se je v pijanosti skregal z naprednim graščakom Bronhom, ker je bil ta družega na-

prednega mišljenja. Končno je udaril župnik graščaka z debelo palico in ga smrtonovarno ranil. Ljudje, glejte na Boga, ne pa na njegove služabnike!

Velika tatvina. V Parizu ukradli so neznanj tatovi bivšemu mehikanskemu poslaniku de Mier zlatnine in žlahtnih kamenjev za 350.000 frankov.

Mlada samorilca. V Petersburgu sta se zastupila 16 letni reelec Speranski in istostara šolarica Dostieski. Imela sta ljubavno razmerje, proti katerem so pa stariši nastopili.

7 oseb zgorelo je pri nekem koncertu v Hondaina na Francoskem. Petrolejska svetilka je padla iz stropa in se razstrelila. Oblike ženske so pričele goretj. 20 oseb je hudo ranjenih, 7 pa jih je takoj umrlo.

Očetomoric. V Parizu ustrelil je sin profesorja Piletta v prepiru svojega lastnega očeta.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin
 v Humpolcu na Češkem.
 Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Književnost in umetnost.

Časniški katalog. Izvrstno sredstvo za orientiranje na polju časniške reklame je časniški katalog, ki je ravnokar v lastni založbi anončne ekspedicije J. Rafael, Dunaj, L. Graben 28, izšel. Nova izdaja tega jako priljubljene kataloga se reprezentira v jako fini izpeljavi. Dosedajni format postal je bolj ročne. Katalog bode vsled teh lastnosti, zvezanih z drugimi že znanimi, jako rabna knjiga za interese. Firma J. Rafael razpolaga katalogi interesentom zastoj. Istotako naj interese zahtevajo strokovni proučen zastoj. Tudi daje firma vsa v to stroko spadajoča pojasnila radovoljno.

Zakaj pešajo tu in tam novi vinogradi?

Če se poizveduje po vzrokih semterje vidnega pešanja novih vinogradov, tedaj se zasledijo vedno napake, ki so se napravile bodsi pri obnavljanju ali ki se še vrše pri oskrbi trtnih nasadov. To pešanje torej ne priča, da bi ameriška trta morda ne bila dovolj trpežna, oziroma odporna in amerikaniziranje neuspešno, kakor nekateri mislijo, temveč, vzrok temu pešanju je dejstvo, da se niso pri napravili novih nasadov in pri njih poznejši oskrbi vedno vpoštevali tisti pogoji, ki so potrebni za dober uspeh obnavljanja s pomočjo ameriških trt.

Že pripravljane zemljišča za nov nasad je bilo marsikje pomanjkljivo. Ameriške trte, katere rabimo, imajo sploh, torej tudi če so cepljene, močnejše se razvijajoče koreninje in vsled tega tudi bujnejšo rast, kakor evropskeja trta sama za se. Iz tega sledi, da ne zadostuje ceplenkam tista množina hrane, s katero se je zadovoljila preje domača trta in ker silijo koreninje ameriških podlag v širše in globokejšje plasti za živežem, je potrebno zemljo, kjer menimo saditi, primerno globoko rigolati, zrahljati. V plitvo rigolanih zemljah je koreninje v par letih, ko pride na trda tla, zadržano v razvoju in v takih zemljah, posebno če so navrh še subotne, kamenite, trpe kaj rade po suši; vse to pa ovira rast, slabši rodovitost in lahko povzroča časovna pešanje.

Nadalje je važno in zelo piporočljivo pri rigolanju skrbno pobirati, pokončavati ogrce (črve), kateri so mnogokrat, zlasti v lahkih, peščenih zemljah vzrok, da ni mogoče spraviti novega nasada v enakomerno rast, kajti posamezne, objedene trte vsahnejo prej ali slej in jih treba vedno nadomeščati.

Pešanje novih nasadov pa je lahko tudi posledica nepravilne izbere ameriških podlag. Posamezne ameriške vrste uspevajo dobro in trajno le tam, kjer najdejo za svojo rast prikladne razmere. Pride ta ali ona ameriška podlaga v zemljo, ki ji ne prija ali samo deloma; tedaj ne razvija vinska trta tiste življenjske moči, ki je potrebna za njen sigurni obstanek ter njeno rodovitost in peša tu hitreje, tam bolj polagoma.

Pri izbiri ameriških podlag torej ne zadostuje samo se ozirati na njihovo odpornost proti trtni uši, ampak tudi na svojstva zemlje, v katero mislimo trte saditi; kajti še tako proti trtni uši odporna ameriška podlaga ne uspeva, ako pride v zemljo, ki ji ne ugaja; nasprotno pa lahko opazujemo, da tudi proti trtni uši manj odporne vrste (kakor n. p. *Solanis*) rastejo prav dovoljno, če pridejo v zemljo, kakoršna zahtevajo.

V tej temeljni točki obnavljanja vinogradov, pa se je svoj čas storilo mnogo napak, dasi nehoté, kajti saditi se je pač čestokrat moralo to, kar je bilo sploh mogoče dobiti; še več pa se je sadilo slabih vrst pod dobrim imenom. Posledice se kažejo sedaj po letih in sicer tembolj, kjer je razen tega še opazati pomanjkljivost v gojenju in rednem vsakoletnem obdelovanju ter v obrambi proti raznim boleznim ali kjer se še celo pridružijo vremenske ujme.

V kolikni meri je posameznim ameriškim podlagam prikladna ta ali ona zemlja, je odvisno od njenih (fizikalčnih) svojstev od njene sestave (v kemičnem oziru) pa tudi od njene lege. Vpoštevatj je torej pri izbiri ameriških vrst, oziroma podlag, ali je zemlja vezna (težka) ali rahla, vlažna ali subotna, če je manj ali bolj rodna, kakšno ima lego, barvo i. t. d.